



EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

PRVI ODJEL SUDA

ODLUKA

Zahtjev br. 792/16
Tomislav MESIĆ protiv Hrvatske
i četiri druga zahtjeva
(vidi u prilogu)

Europski sud za ljudska prava (Prvi odjel), zasjedajući 12. veljače 2019. u odboru u sastavu:

Armen Harutyunyan, *predsjednik*,

Ksenija Turković,

Pauliine Koskelo, *sutkinje*,

i Renata Degener, *zamjenica tajnika Odjela*,

uzimajući u obzir gore navedene zahtjeve podnesene na različite datume navedene u priloženoj tablici,

uzimajući u obzir očitovanje koje je dostavila tužena Vlada i odgovor na očitovanje koje su dostavili podnositelji zahtjeva,

nakon vijećanja odlučuje kako slijedi:

ČINJENICE

1. Popis podnositelja zahtjeva naveden je u prilogu.
2. Hrvatsku Vladu („Vlada“) zastupala je njezina zastupnica, gđa Š. Stažnik.

A. Okolnosti predmeta

3. Činjenično stanje predmeta, kako su ga iznijele stranke, može se sažeti kako slijedi.

1. Mesić protiv Hrvatske, zahtjev br. 792/16

4. Dana 2. svibnja 2010. Prekršajni sud u Zagrebu proglasio je podnositelja zahtjeva krivim jer je pozivao i poticao na tučnjavu tijekom

nogometne utakmice 1. svibnja 2010. godine te jer je udario policijskog službenika polomljenim sjedalom, kao i jer je u športskom objektu bio u alkoholiziranom stanju, u suprotnosti za Zakonom o sprječavanju nereda na športskim natjecanjima (dalje u tekstu: „Zakon“). Osuđen je na kaznu zatvora u trajanju od trideset dana uz primjenu uvjetne osude od jedne godine te mu izrečena je novčana kazna u iznosu od 1000 hrvatskih kuna (HRK – približno 130 eura). Osim toga, na temelju članka 32. stavka 1. Zakona, primijenjena je zaštitna mjera kojom je podnositelju zahtjeva zabranjeno prisustvovanje svim nogometnim utakmicama nogometnog kluba Dinamo Zagreb te svim utakmicama hrvatske nacionalne reprezentacije u razdoblju od jedne godine. Ta je presuda postala pravomoćna istog dana kada se podnositelj zahtjeva odrekao prava na podnošenje žalbe.

5. Dana 22. veljače 2014. Prekršajni sud u Zagrebu proglasio je podnositelja zahtjeva krivim jer je nezakonito ušao na stadion tijekom nogometne utakmice 21. veljače 2014., u suprotnosti za Zakonom. Osuđen je na kaznu zatvora u trajanju od deset dana uz primjenu uvjetne osude od šest mjeseci. Osim toga, na temelju članka 32. stavka 1. Zakona, primijenjena je zaštitna mjera kojom je podnositelju zahtjeva zabranjeno prisustvovanje svim nogometnim utakmicama nogometnog kluba Dinamo Zagreb i hrvatske nacionalne reprezentacije u razdoblju od jedne godine. Ta je presuda postala pravomoćna istog dana kada se podnositelj zahtjeva odrekao prava na podnošenje žalbe.

6. Dana 20. srpnja 2015., na temelju zahtjeva policije, Prekršajni sud u Zagrebu primijenio je mjeru iz članka 34.a, stavka 1. Zakona („mjera isključenja“) u odnosu na podnositelja zahtjeva te mu je zabranio prisustvovanje svim nogometnim utakmicama Dinamo Zagreba i hrvatske nacionalne reprezentacije u Hrvatskoj i u inozemstvu u razdoblju od jedne godine. Također mu je naložio da se javlja u policijsku postaju dva sata prije svake relevantne nogometne utakmice kako bi pružio informacije o mjestu boravka tijekom nogometne utakmice te dva sata nakon završetka utakmice.

7. Prekršajni sud u Zagrebu svoju je odluku obrazložio pozivajući se na informacije koje je dostavila policija, uključujući ponašanje podnositelja zahtjeva na nogometnoj utakmici 1. svibnja 2010. te presudu od 22. veljače 2014. kojom je podnositelj zahtjeva proglašen krivim za huliganstvo (vidi stavke 4. i 5. ove odluke), te je naglasio da je mjera potrebna radi sprječavanja počinjenja daljnjih prekršaja.

8. Podnositelj zahtjeva podnio je žalbu protiv te odluke Visokom prekršajnom sudu Republike Hrvatske. Konkretno je tvrdio da je naknadno izricanje mjere isključenja protiv njega zbog istog ponašanja za koje je već proglašen krivim i kažnjen predstavljalo povredu načela *ne bis in idem*.

9. Dana 7. rujna 2015. Visoki prekršajni sud odbio je žalbu podnositelja zahtjeva uz obrazloženje da primjena mjere isključenja nije kazna izrečena protiv njega, već mjera za sprječavanje njegovog budućeg izgređničkog ponašanja.

2. Zečević protiv Hrvatske, zahtjev br. 5677/16

10. Pravomoćnim presudama Prekršajnog suda u Zagrebu i Visokog prekršajnog suda podnositelj zahtjeva oslobođen je optužbi za huliganstvo tijekom nogometnih utakmica 1. svibnja 2010., 10. ožujka 2013. i 10. kolovoza 2013.

11. Dana 9. srpnja 2015., na temelju zahtjeva policije, Prekršajni sud u Zagrebu primijenio je mjeru isključenja u odnosu na podnositelja zahtjeva te mu je zabranio prisustvovanje svim nogometnim utakmicama Dinamo Zagreba i hrvatske nacionalne reprezentacije u Hrvatskoj i u inozemstvu u razdoblju od jedne godine. Također mu je naložio da se javlja u policijsku postaju dva sata prije svake relevantne nogometne utakmice kako bi pružio informacije o mjestu boravka tijekom nogometne utakmice te dva sata nakon završetka utakmice.

12. Prekršajni sud u Zagrebu svoju je odluku obrazložio pozivajući se na informacije koje je dostavila policija, uključujući činjenicu da je podnositelju zahtjeva suđeno zbog huliganstva (vidi stavak 10. ove odluke), te je naglasio da je mjera potrebna radi sprječavanja počinjenja daljnjih prekršaja.

13. Podnositelj zahtjeva podnio je žalbu protiv te odluke Visokom prekršajnom sudu Republike Hrvatske. Konkretno je tvrdio da je naknadno izricanje mjere isključenja protiv njega zbog istog ponašanja zbog kojeg mu je već suđeno predstavljalo povredu načela *ne bis in idem*.

14. Dana 24. rujna 2015. Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske odbio je žalbu podnositelja zahtjeva uz obrazloženje da primjena mjere isključenja nije kazna izrečena protiv njega, već mjera za sprječavanje njegovog budućeg izgređničkog ponašanja koja se može primijeniti na temelju informacija koje ukazuju na takvo ponašanje.

3. Jurić protiv Hrvatske, zahtjev br. 21599/16

15. Dana 19. prosinca 2013. Prekršajni sud u Splitu proglasio je podnositelja zahtjeva krivim jer je tijekom nogometne utakmice 18. prosinca 2013. izvikivao uvredljive primjedbe čiji sadržaj može poticati mržnju na temelju rase, nacionalne ili vjerske pripadnosti te mu je izrekao novčanu kaznu u iznosu od 1000 kuna. Osim toga, primijenjena je zaštitna mjera kojom je podnositelju zahtjeva zabranjeno prisustvovanje svim nogometnim utakmicama Dinamo Zagreba i hrvatske nacionalne reprezentacije u razdoblju od jedne godine. U sklopu mjere, podnositelju je naloženo da se javlja u policijsku postaju dva sata prije svake relevantne nogometne utakmice kako bi pružio informacije o mjestu boravka tijekom nogometne utakmice te dva sata nakon završetka utakmice. Ta je presuda postala pravomoćna istog dana.

16. Dana 8. rujna 2015., na temelju zahtjeva policije, Prekršajni sud u Zagrebu primijenio je mjeru isključenja u odnosu na podnositelja zahtjeva te mu je zabranio prisustvovanje svim nogometnim utakmicama Dinamo

Zagreba i hrvatske nacionalne reprezentacije u Hrvatskoj i u inozemstvu u razdoblju od jedne godine. Također mu je naložio da se javlja u policijsku postaju dva sata prije svake relevantne nogometne utakmice kako bi pružio informacije o mjestu boravka tijekom nogometne utakmice te dva sata nakon završetka utakmice.

17. Prekršajni sud u Zagrebu svoju je odluku obrazložio pozivajući se na informacije koje je dostavila policija, uključujući ponašanje podnositelja zahtjeva tijekom nogometne utakmice 18. prosinca 2013. (vidi stavak 15. ove odluke), te je naglasio da je mjera potrebna radi sprječavanja počinjenja daljnjih prekršaja.

18. Podnositelj zahtjeva podnio je žalbu protiv te odluke Visokom prekršajnom sudu Republike Hrvatske. Konkretno je tvrdio da je naknadno izricanje mjere isključenja protiv njega zbog istog ponašanja za koje je već osuđen predstavljalo povredu načela *ne bis in idem*.

19. Dana 7. listopada 2015. Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske odbio je žalbu podnositelja zahtjeva uz obrazloženje da primjena mjere isključenja nije kazna izrečena protiv njega, već mjera za sprječavanje njegovog budućeg izgređničkog ponašanja.

4. Vrhovski protiv Hrvatske, zahtjev br. 27292/16

20. Dana 28. siječnja 2014. Prekršajni sud u Splitu oslobodio je podnositelja zahtjeva optužbi za huliganstvo tijekom nogometne utakmice 15. kolovoza 2012. Ta je presuda postala pravomoćna 19. travnja 2014. godine.

21. Dana 20. srpnja 2015., na temelju zahtjeva policije, Prekršajni sud u Zagrebu primijenio je mjeru isključenja u odnosu na podnositelja zahtjeva te mu je zabranio prisustvovanje svim nogometnim utakmicama Dinamo Zagreba i hrvatske nacionalne reprezentacije u Hrvatskoj i u inozemstvu u razdoblju od jedne godine. Također mu je naložio da se javlja u policijsku postaju dva sata prije svake relevantne nogometne utakmice kako bi pružio informacije o mjestu boravka tijekom nogometne utakmice te dva sata nakon završetka utakmice.

22. Prekršajni sud u Zagrebu svoju je odluku obrazložio pozivajući se na informacije koje je dostavila policija, uključujući činjenicu da je podnositelju zahtjeva suđeno zbog huliganstva (vidi stavak 20. ove odluke), te je naglasio da je mjera potrebna radi sprječavanja počinjenja daljnjih prekršaja.

23. Podnositelj zahtjeva podnio je žalbu protiv te odluke Visokom prekršajnom sudu Republike Hrvatske. Konkretno je tvrdio da je naknadno izricanje mjere isključenja protiv njega zbog istog ponašanja zbog kojeg mu je već suđeno predstavljalo povredu načela *ne bis in idem*.

24. Dana 22. prosinca 2015. Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske odbio je žalbu podnositelja zahtjeva uz obrazloženje da primjena mjere isključenja nije kazna izrečena protiv podnositelja, već mjera za sprječavanje

njegovog budućeg izgređničkog ponašanja koja se može primijeniti na temelju informacija koje ukazuju na takvo ponašanje.

5. *Jeđud protiv Hrvatske, zahtjev br. 38450/16*

25. Dana 31. prosinca 2013. Prekršajni sud u Virovitici proglasio je podnositelja zahtjeva i nekoliko drugih pojedinaca krivima jer su na nogometnoj utakmici 25. rujna 2013. bili u alkoholiziranom stanju, u suprotnosti za Zakonom. Ta je odluka postala pravomoćna 18. studenog 2014. godine.

26. Dana 13. studenog 2014. Prekršajni sud u Koprivnici odbio je optužbe za huliganstvo protiv podnositelja zahtjeva vezane uz incident na nogometnoj utakmici 20. ožujka 2010.

27. Dana 9. rujna 2015., na temelju zahtjeva policije, Prekršajni sud u Zagrebu primijenio je mjeru iskljućenja u odnosu na podnositelja zahtjeva te mu je zabranio prisustvovanje svim nogometnim utakmicama Dinamo Zagreba i hrvatske nacionalne reprezentacije u Hrvatskoj i u inozemstvu u razdoblju od jedne godine. Također mu je naložio da se javlja u policijsku postaju dva sata prije svake relevantne nogometne utakmice kako bi pružio informacije o mjestu boravka tijekom nogometne utakmice te dva sata nakon završetka utakmice.

28. Prekršajni sud u Zagrebu svoju je odluku obrazložio pozivajući se na informacije koje je dostavila policija, uključujući činjenicu da je podnositelju zahtjeva suđeno zbog huliganstva (vidi stavke 25. - 26. ove odluke), te je naglasio da je mjera potrebna radi sprječavanja počinjenja daljnjih prekršaja.

29. Podnositelj zahtjeva podnio je žalbu protiv te odluke Visokom prekršajnom sudu Republike Hrvatske. Konkretno je tvrdio da je naknadno izricanje mjere iskljućenja protiv njega zbog istog ponašanja zbog kojeg mu je već suđeno predstavljalo povredu načela *ne bis in idem*.

30. Dana 2. listopada 2015. Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske odbio je žalbu podnositelja zahtjeva uz obrazloženje da primjena mjere iskljućenja nije kazna izrečena protiv njega, već mjera za sprječavanje njegovog budućeg izgređničkog ponašanja koja se može primijeniti na temelju informacija koje ukazuju na takvo ponašanje. Ta je odluka dostavljena podnositelju zahtjeva i njegovom odvjetniku 23. odnosno 24. prosinca 2015. godine.

31. Podnositelj zahtjeva osporio je tu odluku pred Ustavnim sudom Republike Hrvatske, a dana 30. ožujka 2016. Ustavni sud proglasio je njegovu ustavnu tužbu nedopuštenom uz obrazloženje da nije podnesena u odnosu na određenu odluku o pravima i obvezama podnositelja zahtjeva ni bilo kakvu optužbu protiv njega za kazneno djelo koja se može osporavati ustavnom tužbom.

B. Mjerodavno pravo i praksa

32. Mjerodavno domaće i međunarodno pravo i praksa izloženi su u predmetu *Seražin protiv Hrvatske* ((odl.), br. 19120/15, stavci 26. - 55., 9. listopada 2018.).

PRIGOVOR

33. Podnositelji zahtjeva prigovorili su da im je dva puta suđeno i/ili da su dva puta kažnjeni za isto ponašanje; prvo u prekršajnom postupku u vezi s optužbama za huliganstvo, a zatim u postupku u vezi s primjenom mjere isključenja kojom im je zabranjeno prisustvovanje športskim priredbama.

PRAVO

34. Podnositelji zahtjeva pozivaju se na članak 4. Protokola br. 7. uz Konvenciju koji glasi kako slijedi:

„1. Nikome se ne može ponovno suditi niti ga se može kazniti u kaznenom postupku iste države za kazneno djelo za koje je već pravomoćno oslobođen ili osuđen u skladu sa zakonom i kaznenim postupkom te države.

2. Odredbe prethodnoga stavka ne sprječavaju ponovno razmatranje slučaja u skladu sa zakonom i kaznenim postupkom dotične države ako postoje dokazi o novim ili novootkrivenim činjenicama, ili ako je u prethodnom postupku došlo do bitnih povreda koje su mogle utjecati na rješenje slučaja.

3. Ovaj se članak ne može derogirati na temelju članka 15. Konvencije.“

A. Tvrdnje stranaka

35. Vlada je tvrdila da se postupci protiv podnositelja zahtjeva, u kojima je primijenjena mjera isključenja, nisu odnosili na kaznenu stvar u smislu članka 6. Konvencije ni na primjenu kazne u smislu članka 7. te stoga nisu otvorili pitanje načela *ne bis in idem* u kombinaciji sa suđenjima u prekršajnim postupcima zbog huliganstva.

36. U pogledu zahtjeva br. 38450/16, Vlada je tvrdila da nije bio podnesen u šestomjesečnom roku koji se trebao računati od datuma kad je presuda Visokog prekršajnog suda dostavljena podnositelju zahtjeva budući da je njegova ustavna tužba bila nedopuštena (vidi stavke 30. - 31. ove odluke).

37. Podnositelji zahtjeva tvrdili su da je mjera isključenja bila kaznene prirode i da je stoga došlo do povrede načela *ne bis in idem*.

B. Ocjena suda

38. Uzimajući u obzir sličan predmet spora podnesenih zahtjeva, Sud smatra prikladnim ispitati ih zajedno.

39. Sud smatra da nije potrebno odgovoriti na prigovor Vlade da je zahtjev br. 38450/16 podnesen izvan šestomjesečnog roka jer je prigovor podnositelja zahtjeva u svakom slučaju nedopušten iz sljedećih razloga.

40. U novijem predmetu *Seražin* (gore citiran), Sud je ispitivao isto pitanje koje je otvoreno u ovom predmetu; odnosno, jesu li postupci u vezi s primjenom mjere isključenja, u kojima se u tom predmetu uzimala u obzir osuda podnositelja zahtjeva za huliganstvo i na nju se pozivalo, predstavljali izricanje „kazne“ u „kaznenom postupku“ te su stoga bili protivni članku 4. Protokola br. 7. (*ibid.*, stavak 62.). Nakon detaljne analize mjere isključenja na temelju triju kriterija, uobičajeno poznatih kao „kriteriji *Engel*“ (vidi predmet *Engel i drugi protiv Nizozemske*, 8. lipnja 1976., stavak 82., Serija A br. 22), koje treba uzeti u obzir kad se utvrđuje je li ili nije bilo „optužbe za kazneno djelo“, Sud je utvrdio da mjera ne uključuje utvrđivanje „optužbe za kazneno djelo“ te da stoga članak 4. Protokola br. 7 nije primjenjiv na taj predmet (*ibid.*, stavci 67. - 92.).

41. Nakon ispitivanja svih podnesenih materijala, Sud utvrđuje kako podnositelji zahtjeva nisu izložili niti jednu činjenicu ili tvrdnju koja bi ga mogla uvjeriti da u ovim predmetima donese drukčiji zaključak.

42. U skladu s tim, prigovori podnositelja zahtjeva nespojivi su *ratione materiae* s odredbama Konvencije u smislu članka 35. stavka 3. i moraju biti odbačeni u skladu s člankom 35. stavkom 4.

Iz tih razloga Sud jednoglasno

Odlučuje spojiti zahtjeve;

Utvrđuje da su zahtjevi nedopušteni.

Sastavljeno na engleskome jeziku i otpravljeno u pisanom obliku dana 14. ožujka 2019.

Renata Degener
Zamjenica tajnika

Armen Harutyunyan
Predsjednik

PRILOG

Br.	Broj zahtjeva	Podnesen dana	Podnositelj zahtjeva Datum rođenja Državljanstvo Prebivalište	Zastupa ga
1	792/16	14. 12. 2015.	Tomislav MESIĆ 7. 5. 1983. hrvatsko Zagreb	Davorin KARAČIĆ
2	5677/16	18. 1. 2016.	Ivan ZEČEVIĆ 5. 10. 1985. hrvatsko Zagreb	Davorin KARAČIĆ
3	21599/16	15. 4. 2016.	Tomislav JURIĆ 7. 5. 1979. hrvatsko Zagreb	Davorin KARAČIĆ
4	27292/16	9. 5. 2016.	Ranko VRHOVSKI 3. 1. 1985. hrvatsko Zagreb	Davorin KARAČIĆ
5	38450/16	29. 6. 2016.	Vanja JEDUD 7. 6. 1990. hrvatsko Zagreb	Davorin KARAČIĆ

© 2019 Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava.

Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava provjerio je točnost prijevoda, te proveo lekturu i pravnu redakтуру istoga.